

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **I. H.**, zastoupeného JUDr. Janem Havlem, advokátem, se sídlem Přemyslova 457, Kralupy nad Vltavou, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 7. 2005, č. j. 60 Az 47/2005 – 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu JUDr. Janu Havlovi, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 3. 2005, č. j. OAM-522/VL-20-12-2005. Citovaným rozhodnutí správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. k) zák. č. 325/1999 Sb. Ve své kasační stížnosti žalobce neuvedl žádné důvody podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., požádal pouze o přiznání odkladného účinku vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o tlumočnicka do ruského jazyka. Závěrem navrhl, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu projednání.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 9. 2005 byl žalobci ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti advokát JUDr. Jan Havel. Ten byl současně vyzván k odstranění nedostatků kasační stížnosti a k doplnění důvodů podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a poučen o následcích nesplnění výzvy.

Podáním ze dne 4. 10. 2005 ustanovený advokát doplnil kasační stížnost a uvedl, že rozsudek krajského soudu napadá z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tedy proto, že při zjišťování skutkové podstaty z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel byl při jejím zjišťování porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním

orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Nic konkrétního však k věci neuvedl.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost žalobce i po svém doplnění trpí vadami, které brání jejímu věcnému projednání. Jak bylo již výše uvedeno, kasační stížnost žalobce neobsahuje povinné tvrzení o důvodech podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., doplněk kasační stížnosti se pak omezuje pouze na citaci ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez uvedení jakýchkoliv konkrétních skutečností, z nichž by bylo možné zjistit, v čem dle názoru žalobce správní orgán při zjišťování skutkové podstaty pochybil, příp. jakými vadami bylo řízení před správním orgánem zatíženo tak, že to mohlo ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že žalobce ani v doplňku kasační stížnosti nevymezil stížní bod tak, aby mohl soud o návrhu meritorně rozhodnout. O následcích nesplnění výzvy byl přitom žalobce krajským soudem poučen. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace nerozhodoval již Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti. Tlumočník pak nebyl žalobci ustanoven, neboť tato potřeba nevyšla v řízení najevo. Jednání ve věci nebylo nařízeno a pro písemný styk se soudem je dostačující znalost českého jazyka ustanoveného zástupce žalobce.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu JUDr. Janu Havlovi, pak byla přiznána odměna za dva hlavní úkony právní služby á 1000 Kč [§ 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb.] k nimž náleží dvakrát režijní paušál á 75 Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky), celkově tedy 2150 Kč. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. srpna 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu